

Yusuf Suresi Meal

**1. Elif. Lâm. Râ. Bunlar,
apaçık Kitab'ın âyetleridir.**

**2. Anlayasınız diye biz onu
Arapça bir Kur'an olarak
indirdik.**

3. (Ey Muhammed!) Biz, sana bu Kur'an'ı vahyetmekle geçmiş milletlerin haberlerini sana en güzel bir şekilde anlatıyoruz. Gerçek şu ki, sen bundan önce (bu haberleri) elbette bilmeyenlerden idin.

**4. Bir zamanlar Yusuf,
babasına (Ya'kub'a) demişti ki:
Babacığım! Ben (rüyamda) on
bir yıldızla güneşi ve ayı
gördüm; onları bana secde
ederlerken gördüm.**

**5. (Babası:) Yavrucuğum! dedi,
rüyanı sakın kardeşlerine
anlatma; sonra sana bir tuzak
kurarlar! Çünkü şeytan insana
apaçık bir düşmandır.**

6. İşte böylece Rabbin seni seçecek, sana (rüyada görülen) olayların yorumunu öğretecek ve daha önce iki atan İbrahim ve İshak'a nimetini tamamladığı gibi sana ve Ya'kub soyuna da nimetini tamamlayacaktır. Çünkü Rabbin çok iyi bilendir, hikmet sahibidir.

**7. And olsun ki Yusuf ve
kardeşlerinde, (almak)
isteyenler için ibretler vardır.**

**8. (Kardeşleri) dediler ki:
Yusufla kardeşi (Bünyamin)
babamıza bizden daha
sevgilidir. Halbuki biz kalabalık
bir cemaatiz. Şüphesiz ki
babamız apaçık bir yanlışlık
içindedir.**

**9. (Aralarında dediler ki:)
Yusufu öldürün veya onu
(uzak) bir yere atın ki babanızın
teveccühü yalnız size kalsın!
Ondan sonra da (tevbe ederek)
sâlih kimseler olursunuz!**

10. Onlardan biri: Yusufu öldürmeyin, eğer mutlaka yapacaksanız onu kuyunun dibine atın da geçen kervanlardan biri onu alsın (götürsün), dedi.

**11. Dediler ki: "Ey babamız!
Sana ne oluyor da Yusuf
hakkında bize güvenmiyorsun!
Oysa ki biz onun iyiliğini
istemekteyiz.**

**12. Yarın onu bizimle beraber
(kıra) gönder de bol bol yesin
(içsin), oynasın. Biz onu
mutlaka koruruz."**

**13. (Babaları) dedi ki: Onu
götürmeniz beni mutlaka üzer.
Siz ondan habersizken onu bir
kurdun yemesinden korkarım.**

**14. Dediler ki: Hakikaten biz
(kuvvetli) bir topluluk
olduğumuz halde, eğer onu
kurt yerse, o zaman biz
gerçekten âciz kimseler
sayılırız.**

15. Onu götürüp de kuyunun dibine atmaya ittifakla karar verdikleri zaman, biz Yusufu: Andolsun ki sen onların bu işlerini onlar (işin) farkına varmadan, kendilerine haber vereceksin, diye vahyettik.

**16. Akşamleyin ağlayarak
babalarına geldiler.**

**17. Ey babamız! dediler, biz
yarışmak üzere uzaklaştık;
Yusufu eşyamızın yanında
bırakmıştık. (Ne yazık ki) onu
kurt yemiş! Fakat biz doğru
söyleyenler olsak da sen bize
inanmazsın.**

18. Gömleğinin üstünde sahte bir kan ile geldiler. (Yakub) dedi ki: Bilakis nefisleriniz size (kötü) bir iŖi güzel gösterdi. Artık (bana d Ŗen) hakkıyla sabretmektir. Anlattığınız karŖısında (bana) yardım edecek olan, ancak Allah'tır.

**19. Bir kervan geldi ve
sucularını (kuyuya)
gönderdiler, o da (gidip)
kovasını saldı, (Yusufu
görünce) "Müjde! İşte bir
oğlan!" dedi. Onu bir ticaret
malı olarak sakladılar. Allah
onların yaptıklarını çok iyi bilir.**

**20. (Kafile Mısır'a vardığında)
onu değersiz bir pahaya, sayılı
birkaç dirheme sattılar. Onlar
zaten ona değer
vermemişlerdi.**

**21. Mısır'da onu satın alan adam,
karısına dedi ki: "Ona değer ver ve
güzel bak! Umulur ki bize faydası olur.
Veya onu evlât ediniriz." İşte böylece
(Mısır da adaletle hükmetmesi) ve
kendisine (rüyadaki) olayların
yorumunu öğretmemiz için Yusufu o
yere yerleştirdik. Allah, emrini yerine
getirmeye kadirdir. Fakat insanların
çoğu (bunu) bilmezler.**

**22. (Yusuf) erginlik çağına
erişince, ona (isabetle)
hükmetme (yeteneği) ve ilim
verdik. İşte güzel davrananları
biz böyle mükâfatlandırırız.**

**23. Evinde bulunduğu kadın,
onun nefsinden murat almak
istedi, kapıları iyice kapattı ve
"Haydi gel!" dedi. O da" (Hâşâ),
Allah'a sığınırım! Zira kocanız
benim velinimetimdir, bana
güzel davrandı. Gerçek şu ki,
zalimler iflah olmaz!" dedi.**

24. Andolsun ki, kadın ona meyletti. Eğer Rabbinin işaret ve ikazını görmeseydi o da kadına meyletmişti. İşte böylece biz, kötülük ve fuhşu ondan uzaklaştırmak için (delilimizi gösterdik). Şüphesiz o ihlâslı kullarımızdandı.

**25. İkisi de kapiya doğru koştular.
Kadın onun gömleğini arkadan
yırttı. Kapının yanında onun
kocasına rastladılar. Kadın dedi ki:
Senin ailene kötölük etmek
isteyenin cezası, zindana
atılmaktan veya elem verici bir
işkenceden başka ne olabilir!**

**26. Yusuf: "Asıl kendisi benim
nefsimden murat almak istedi"
dedi. Kadının akrabasından biri
şöyle şahitlik etti: "Eğer
gömleği önden yırtılmışsa,
kadın doğru söylemiştir, bu ise
yalancılardandır."**

27. "Eğer gömleği arkadan yırtılmışsa, kadın yalan söylemiştir. Bu ise doğru söyleyenlerdendir."

**28. (Kocası, Yusuf'un gömleğinin) arkadan yırtılmış olduğunu görünce, (kadına):
"Şüphesiz, dedi; bu, sizin tuzağınızdır. Sizin tuzağınız gerçekten büyüktür."**

**29. "Ey Yusuf! Sen bundan
(olanları söylemekten) vazgeç!
(Ey kadın!) Sen de günahının
affını dile! Çünkü sen
günahkârlardan oldun"**

**30. Şehirdeki bazı kadınlar
dediler ki: Aziz'in karısı,
delikanlısının nefsinden murat
almak istiyormuş; Yusufun
sevdası onun kalbine işlemiş!
Biz onu gerçekten açık bir
sapıklık içinde görüyoruz.**

**31. Kadın, onların dedikodusunu
duyunca, onlara dâvetçi gönderdi;
onlar için dayanacak yastıklar
hazırladı. Her birine bir bıçak verdi.
(Kadınlar meyveleri soyarken Yusuf'a):
"Çık karşılarına!" dedi. Kadınlar onu
görünce, onun büyüklüğünü anladılar.
(Şaşkınlıklarından) ellerini kestiler ve
dediler ki: Hâşâ Rabbimiz! Bu bir beşer
değil... Bu ancak üstün bir melektir!**

32. Kadın dedi ki: İşte hakkında beni kınadığınız şahıs budur. Ben onun nefsinden murat almak istedim. Fakat o, (bundan) şiddetle sakındı. And olsun, eğer o kendisine emredeceğimi yapmazsa mutlaka zindana atılacak ve elbette sürünenlerden olacaktır!

33. (Yusuf:) Rabbim! Bana zindan, bunların benden istediklerinden daha iyidir! Eğer onların hilelerini benden çevirmezsen, onlara meyleder ve cahillerden olurum! dedi.

34. Rabbi onun duasını kabul etti ve onların hilesini uzaklaştırdı. Çünkü O çok iyi işiten, pek iyi bilendir.

35. Sonunda (aziz ve arkadaşları) kesin delilleri görmelerine rağmen (halkın dedikodusunu kesmek için yine de) onu bir zamana kadar mutlaka zindana atmaları kendilerine uygun görüldü.

36. Onunla birlikte zindana iki delikanlı daha girdi. Onlardan biri dedi ki: Ben (rüyada) şarap sıkıldığımı gördüm. Diğeri de: Ben de başımın üstünde kuşların yemekte olduğu bir ekmek taşıdığımı gördüm. Bunun yorumunu bize haber ver. Çünkü biz seni güzel davrananlardan görüyoruz, dedi.

37. (Yusuf) dedi ki: Size yedirilecek yemek gelmeden önce onun yorumunu mutlaka size haber vereceğim. Bu, Rabbimin bana öğrettiklerindendir. Şüphesiz ben Allah'a inanmayan bir kavmin dininden uzaklaştım. Onlar ahireti inkâr edenlerin kendileridir.

38. Atalarım İbrahim, İshak ve Yakub'un dinine uydum. Allah'a herhangi bir şeyi ortak koşmamız bize yaraşmaz. Bu, Allah'ın bize ve insanlara olan lütfundandır. Fakat insanların çoğu şükretmezler.

**39. Ey zindan arkadaşlarım!
Çeşitli tanrılar mı daha iyi,
yoksa gücüne karşı durulamaz
olan bir tek Allah mı?**

40. Allah'ı bırakıp da taptıklarınız, sizin ve atalarınızın taktığı birtakım isimlerden başka bir şey değildir. Allah onlar hakkında herhangi bir delil indirmemiştir. Hüküm sadece Allah'a aittir. O size kendisinden başkasına ibadet etmemenizi emretmiştir. İşte dosdoğru din budur. Fakat insanların çoğu bilmezler.

**41. Ey zindan arkadaşlarım !
(Rüyalarınıza gelince), biriniz
(daha önce olduğu gibi) efendisine
şarap içirecek; diğeri ise asılacak
ve kuşlar onun başından (beynini)
yiyecekler. Yorumunu sorduğunuz
iş (bu şekilde) kesinleşmiştir.**

**42. Onlardan, kurtulacağını
bildiği kimseye dedi ki: Beni
efendinin yanında an, (umulur
ki beni çıkarır). Fakat şeytan
ona, efendisine anmayı
unutturdu. Dolayısıyla (Yusuf),
birkaç sene daha zindanda
kaldı.**

**43. Kral dedi ki: Ben (rüyada)
yedi arık ineğin yediğı yedi
semiz inek gördüm. Ayrıca,
yedi yeşil başak ve diğerlerini
de kuru gördüm. Ey ileri
gelenler! Eğer rüya
yorumluyorsanız, benim
rüyamı da bana yorumlayınız.**

**44. (Yorumcular) dediler ki:
Bunlar karmakarışık düşlerdir.
Biz böyle düşlerin yorumunu
bilenlerden değiliz.**

**45. (Zindandaki) iki kişiden
kurtulmuş olan, uzun bir
zaman sonra (Yusufu)
hatırlayarak dedi ki: Ben size
onun yorumunu haber veririm,
beni hemen (zindana)
gönderin.**

46. (Yusufun yanına gelerek dedi ki:) Ey Yusuf, ey doğru sözlü kişi! (Rüyada görülen) yedi arık ineğin yediği yedi semiz inek ile yedi yeşil başak ve diğerleri de kuru olan (başaklar) hakkında bize yorum yap. Ümit ederim ki, insanlara (isabetli yorumunla) dönerim de belki onlar da doğruyu öğrenirler.

**47. Yusuf dedi ki: Yedi sene
âdetiniz üzere ekin ekersiniz.
Sonra da yiyeceklerinizden az
bir miktar hariç, biçtiklerinizi
baştağında (stok edip) bırakınız.**

**48. Sonra bunun ardından,
saklayacaklarınızdan az bir
miktar (tohumluk) hariç, o yıllar
için biriktirdiklerinizi yeyip
bitirecek yedi kıtlık yılı
gelecektir.**

**49. Sonra bunun ardından da
bir yıl gelecek ki, o yılda
insanlara (Allah tarafından)
yardım olunacak ve o yılda
(meyve suyu ve yağ)
sıkacaklar.**

**50. (Adam bu yorumu getirince)
kral dedi ki: "Onu bana getirin!"
Elçi, Yusuf'a geldiği zaman, (Yusuf)
dedi ki: "Efendine dön de ona:
Ellerini kesen o kadınların zoru
neydi? diye sor. Şüphesiz benim
Rabbim onların hilesini çok iyi
bilir."**

51 Kral kadınlara, “Yûsuf’tan murad almak istediğiniz zaman derdiniz ne idi?” dedi. Kadınlar, “Haşa! Allah için, biz onun bir kötülüğünü bilmiyoruz” dediler. Aziz’in karısı ise, “Şimdi gerçek ortaya çıktı. Ondan ben murad almak istedim. Şüphesiz Yûsuf doğru söyleyenlerdendir” dedi.

52. (Yûsuf), “Benim böyle yapmam, Aziz’in; yokluğunda, benim kendisine hainlik etmediğimi ve Allah’ın, hainlerin tuzaklarını başarıya ulaştırmayacağını bilmesi içindi” dedi.

53.“Ben nefsimi temize çıkarmam, çünkü Rabbimin merhamet ettiği hariç, nefis aşırı derecede kötülüğü emreder. Şüphesiz Rabbim çok bağışlayandır, çok merhamet edendir” dedi.

**54. Kral, “Onu bana getirin,
onu özel olarak yanıma
alayım”, dedi. Onunla
konuşunca dedi ki: “Şüphesiz
bugün sen yanımızda yüksek
makam sahibi ve güvenilir bir
kişisin.”**

**55.Yûsuf, “Beni ülkenin
hazinelere bakmakla
görevlendir. Çünkü ben iyi
koruyucu ve bilgili bir kişiyim”
dedi.**

**56. Böylece Yûsuf'a, dilediği
yerde oturmak üzere ülkede
imkan ve iktidar verdik. Biz
rahmetimizi istediğimize veririz
ve iyi davrananların m  k  fatını
zayi etmeyiz.**

**57.Elbeste ki, ahiret mükâfatı,
inananlar ve Allah'a karşı
gelmekten sakınanlar için daha
iyidir.**

**58. (Derken) Yûsuf'un
kardeşleri çıkageldiler ve
yanına girdiler. Yûsuf onları
tanıdı, onlar ise Yûsuf'u
tanımıyorlardı.**

59. Yûsuf onların yüklerini hazırlatınca dedi ki: “Sizin baba bir kardeşinizi de bana getirin. Görmüyor musunuz, ölçeği tam dolduruyorum ve ben misafir ağırlayanların en iyisiyim.”

**60. “Eğer onu bana
getirmezseniz, artık benim
yanımda size verilecek tek
ölçek (zahire) bile yoktur ve bir
daha da bana yaklaşmayın.”**

61. Dediler ki: “Onu babasından isteyeceğiz ve muhakkak bunu yaparız.”

**62. Yûsuf adamlarına dedi ki:
“Onların ödedikleri zahire
bedellerini yüklerinin içine
koyun. Umulur ki ailelerine
varınca onu anlarlar da belki
yine dönüp gelirler.”**

**63. Onlar, babalarına
döndüklerinde, “Ey babamız!
Bize artık zahire verilmeyecek.
Kardeşimizi (Bünyamin’i)
bizimle gönder ki zahire alalım.
Onu biz elbette koruruz”
dediler.**

64. Yakub onlara, “Onun hakkında size ancak, daha önce kardeşi hakkında güvendiğim kadar güvenebilirim! Allah en iyi koruyandır ve O, merhametlilerin en merhametlisidir” dedi.

**65. Yüklerini aıp zahire bedellerinin kendilerine geri verildiğini gördüler.
“Ey babamız! Daha ne isteriz? İşte ödediğimiz bedeller de bize geri verilmiş. Onunla yine ailemize yiyecek getirir, kardeşimizi korur ve bir deve yükü zahire de fazladan alırız. Çünkü bu getirdiğimiz az bir zahiredir” dediler.**

**66. Babaları, “Kuşatılıp çaresiz
durumda kalmanız hariç, onu bana
geri getireceğinize dair Allah adına
sağlam bir söz vermedikçe, onu
sizinle göndermeyeceğim” dedi.
Ona güvencelerini verdiklerinde,
“Allah söylediklerimize vekildir”
dedi.**

67. Sonra da, “Ey oğullarım! Bir kapıdan girmeyin, ayrı ayrı kapılardan girin. Ama Allah’tan gelecek hiçbir şeyi sizden uzaklaştıramam. Hüküm ancak Allah’ındır. Ben ona tevekkül ettim.5 Tevekkül edenler de yalnız ona tevekkül etsinler” dedi.

68. Babalarının emrettiği şekilde (ayrı kapılardan) girdiklerinde (bile) bu, Allah'tan gelecek hiçbir şeyi onlardan uzaklaştıracak değildi. Sadece Yakub içindeki bir dileği ortaya koymuş oldu. şüphesiz o, biz kendisine öğrettiğimiz için bilgi sahibidir. Fakat insanların çoğu bilmezler.

**69. Yûsuf'un huzuruna
girdiklerinde; o, kardeşi
Bünyamin'i yanına bağına
bastı ve (gizlice) “Haberin
olsun ben senin kardeşinim,
artık onların yaptıklarına
üzölme” dedi.**

**70. Yûsuf onların yüklerini
hazırlatırken su kabını
kardeşinin yüküne koydurdu.
Sonra da bir çağırıcı şöyle
seslendi: “Ey kervancılar! Siz
hırsızsınız.”**

**71. Yûsuf'un kardeşleri onlara
dönerek, “Ne yitirdiniz?”
dediler.**

72. Onlar, “Hükümdar’ın su kabını yitirdik. Onu getirene bir deve yükü ödöl var. Ben buna kefilim” dediler.

**73. Dediler ki: “Allah’a
andolsun, siz de biliyorsunuz
ki biz bu ÷lkede fesat
ıkarmaya gelmedik, hırsız da
değiliz.”**

**74. Onlar, “Eğer yalancı iseniz,
hırsızlığın cezası nedir?”
dediler.**

**75. Onlar da: “Cezası, su kabı
kimin yükünde bulunursa o
kimsenin kendisi(nin
alıkonması) onun cezasıdır. Biz
zalimleri böyle cezalandırırız”
dediler.**

76. Bunun üzerine Yûsuf, kardeşinin yükünden önce onların yüklerini aramaya başladı. Sonra su kabını kardeşinin yükünden çıkardı. İşte biz Yûsuf'a böyle bir plan öğrettik. Yoksa kralın kanunlarına göre kardeşini alıkoyamazdı. Ancak Allah'ın dilemesi başka. Biz dilediğimiz kimsenin derecelerini yükseltiriz. Her ilim sahibinin üstünde daha iyi bir bilen vardır.

77. Dediler ki: “Eğer o çalmışsa, daha önce onun bir kardeşi de çalmıştı.” Yûsuf bunu içinde sakladı ve onlara belli etmedi. İçinden, “Siz kötü bir durumdasınız; anlattığınızı Allah çok daha iyi biliyor” dedi.

**78. Onlar, Yûsuf’a: “Ey güçlü
vezir! Bunun çok yaşlı bir
babası var. Onun yerine bizden
birini alıkoy. Şüphesiz biz
senin iyilik edenlerden
olduğunu görüyoruz” dediler.**

**79. Yûsuf, “Malımızı yanında
bulduğumuz kimseden
başkasını tutmaktan Allah’a
sığınırız. Şüphesiz biz o
takdirde zulmetmiş oluruz”
dedi.**

80. Ondan ümitlerini kesince, kendi aralarında konuşmak üzere bir kenara çekildiler. Büyükleri dedi ki:

“Babanızın Allah adına sizden söz aldığını, daha önce de Yûsuf hakkında işlediğiniz kusuru bilmiyor musunuz? Artık babam bana izin verinceye veya Allah, hakkımda hükmedinceye kadar buradan asla ayrılmayacağım. O, hükmedenlerin en hayırlısıdır.”

**81. “Siz babanıza dönün ve
deyin ki: “Ey babamız!
Şüphesiz oğlun hırsızlık etti,
biz ancak bildiğimize şahitlik
ettik. (Sana söz verdiğimiz
zaman) gaybı (oğlunun hırsızlık
edeceğini) bilemezdik.”**

**82. “Bulunduğumuz kent
halkına ve aralarında
olduğumuz kervana da sor.
Şüphesiz biz doğru
söyleyenleriz.”**

83. Yakup, “Nefisleriniz sizi bir iş yapmağa sürükledi. Artık bana düşen, güzel bir sabırdır. Umulur ki Allah onların hepsini bana getirir. Çünkü O, hakkıyla bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir” dedi.

**84. Onlardan yüz çevirdi ve,
“Vah! Yûsuf’a vah!” dedi ve
üzüntüden iki gözüne ak düştü.
O artık acısını içinde
saklıyordu.**

85. Oğulları, “Allah’a yemin ederiz ki, sen hâlâ Yusuf’u anıp duruyorsun. Sonunda üzüntüden eriyip gideceksin veya helâk olacaksın” dediler.

**86. Yakub, “Ben tasa ve
üzüntümü ancak Allah’a arz
ederim. Ben Allah tarafından
sizin bilmediğiniz şeyleri
bilirim” dedi.**

**87. “Ey oğullarım! Gidin
Yûsuf’u ve kardeşini araştırın.
Allah’ın rahmetinden ümit
kesmeyin. Çünkü kâfirler
topluluğundan başkası Allah’ın
rahmetinden ümidini kesmez.”**

**88. Bunun üzerine (Mısır'a dönüp)
Yûsuf'un yanına girdiklerinde, “Ey
güçlü vezir! Bize ve ailemize darlık ve
sıkıntı dokundu. Değersiz bir sermaye
ile geldik. Zahiremizi tam ölç, ayrıca
bize sadaka ver. Şüphesiz Allah
sadaka verenleri mükafatlandırır”
dediler.**

**89. Yûsuf dedi ki: “Siz (henüz)
cahil kimseler iken Yûsuf ve
kardeşine neler yaptığınızı
biliyor musunuz?”**

90. Kardeşleri, “Yoksa sen, sen Yûsuf musun?” dediler. O da, “Ben Yûsuf’um, bu da kardeşim. Allah bize iyilikte bulundu. Çünkü, kim kötülükten sakınır ve sabrederse şüphesiz Allah iyilik yapanların mükafatını zayi etmez” dedi.

**91. Dediler ki: “Allah’a
andolsun, gerçekten Allah seni
bize üstün kıldı. Gerçekten biz
suç işlemiştik.”**

**92. Yûsuf dedi ki: “Bugün size
kınama yok. Allah sizi
bağışlasın. O, merhametlilerin
en merhametlisidir.**

**93. Bu gömleğimi götürün de
babamın yüzüne koyun ki,
gözleri açılsın ve bütün ailenizi
bana getirin” dedi.**

**94. Kervan (Mısır'dan) ayrılınca
babaları, “Bana bunak
demezseniz, şüphesiz ben
Yûsuf’un kokusunu alıyorum”
dedi.**

**95. Onlar da, “Allah’a yemin
ederiz ki sen hâlâ eski
şaşkınlığındasın” dediler.**

**96. Müjdecî gelip gömleği
Yakub'un yüzüne koyunca
gözleri açılıverdi. Yakup, "Ben
size, Allah tarafından, sizin
bilemeyeceğiniz şeyleri bilirim
demedim mi?" dedi.**

**97. Oğulları, “Ey babamız!
Allah’tan suçlarımızın
bağışlanmasını dile. Biz
gerçekten suçlu idik” dediler.**

**98. Yakub, “Rabbimden sizin
bağışlanmanızı dileyeceğim.
Şüphesiz O, çok bağışlayandır,
çok merhamet edendir” dedi.**

99. (Mısır'a gidip) Yûsuf'un huzuruna girdiklerinde; Yûsuf ana babasını bağrına bastı ve “Allah'ın iradesi ile güven içinde Mısır'a girin” dedi.

100. Ana babasını tahtın üzerine çıkardı. Hepsi ona (Yûsuf'a) saygı ile eğildiler. Yûsuf dedi ki: "Babacığım! İşte bu, daha önce gördüğüm rüyanın yorumudur. Rabbim onu gerçekleştirdi. Şeytan benimle kardeşlerimin arasını bozduktan sonra; Rabbim beni zindandan çıkararak ve sizi çölden getirerek bana çok iyilikte bulundu. Şüphesiz Rabbim, dilediği şeyde nice incelikler sergileyendir. Şüphesiz O, hakkıyla bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir."

101. “Rabbim! Gerçekten bana mülk verdin ve bana sözlerin yorumunu öğrettin. Ey gökleri ve yeri yaratan! Dünyada ve ahirette sen benim velimsin. Benim canımı müslüman olarak al ve beni iyilere kat.”

102. İşte bu (kıssa), gayb haberlerindendir. Onu sana biz vahiy yolu ile bildiriyoruz. Yoksa onlar tuzak kurarak işlerine karar verdikleri zaman sen onların yanında değildin.

**103. Sen ne kadar şiddetle arzu
etsen de insanların çoğu
inanacak değildir.**

**104. Halbuki sen buna karşılık
onlardan bir ücret de
istemiyorsun. O (Kur'an)
âlemler içinde ancak bir
öğüttür.**

**105. Göklerde ve yerde nice
deliller vardır ki yanlarına
uğrurlar da onlardan yüzlerini
çevirerek geçerler.**

**106. Onların çoğu Allah'a
ancak ortak koşarak inanırlar.**

**107. Yoksa Allah tarafından
kendilerini kuşatacak bir
azabın gelmeyeceğinden veya
onlar farkında olmadan
kıyametin ansızın gelip
çatmayacağından emin mi
oldular?**

**108. De ki: “İşte bu benim
yolumdur. Ben ve bana uyanlar
bilerek Allah’a çağırırız.
Allah’ın şanı yücedir. Ben
Allah’a ortak koşanlardan
değilim.”**

**109. Biz senden önce de, memleketler
halkından ancak kendilerine
vahyettiğimiz birtakım erkekleri
peygamber olarak gönderdik.
Yeryüzünde dolaşıp da, kendilerinden
önce gelenlerin akıbetlerinin nasıl
olduğuna bakmadılar mı? Elbette
ahiret yurdu Allah'a karşı gelmekten
sakınanlar için daha iyidir. Hâlâ aklınızı
kullanmıyor musunuz?**

**110. Nihayet peygamberler
ümitlerini kesecek hale gelip
yalanlandıklarını düşündükleri
sırada, onlara yardımımız geldi
de, böylece dilediğimiz
kimseler kurtuluşa erdirildi.**

**Azabımız ise, suçlular
topluluğundan geri çevrilemez.**

111. Andolsun ki, onların küssalarında akıl sahipleri için ibret vardır. Kur'an uydurulabilecek bir söz değildir. Fakat kendinden öncekileri tasdik eden, her şeyi ayrı ayrı açıklayan ve inanan bir toplum için de bir yol gösterici ve bir rahmettir.